

Psalmus

Recedis ab igne imortali: frigesces: corrū peris. Noli recedere corruptio tua erit: fornicatio tua erit. Iā iste recedit: iā istū penitet: iā penitētiā iste eligit: iaz dicit: ps mea deus. Et quō delectant in ipso quē partē sibi elegit: **Ecce qui longe faciut se a te peribut: Iste g recessit a deo: sed nō longe: qz quasi pec⁹ factus sum inqz: et ego sp tecū.** Illi vero longe recesserūt: qz n̄ solūlum terrena desiderauerūt: sed ea a demōnibus et a diabolo petierūt. Qui lōge se faciūt a te pibunt. Et qd est lōge a deo fieri. **P**erdidisti oem qui fornicat abs te. Huic fornicatiōi p̄trarius est amor castus. Quis est amor castus: Amat iaz anima sponsum suuz. Quid ab illo querit: ab sponso suo quez diligit: Forte quō sibi eligūt aut hoies generos: aut spōsos femine: eligunt forte diuitias: et aurū eius amat: et fundos: et argētū: et pecuniā: et equos: et familiā: et cefā: Absit. Iste ipsum solū amat: gratis amat: qz in ipso habet oia: qz p ipsū facta sunt oia. Perdidisti omnē qui fornicat abs te. Tu autē quid facis? **N**ihil aut adherere deo bonū est: Hoc est totū bonū. Vultis amplius: Boleo volētes. Fratres quid vultis ampli⁹: Boleo adherere nihil est meli⁹: qñ videbūt facie ad faciē. Nō g qd: Quia adhuc peregrin⁹ loquor: Adherere deo inquit bonū est: sed mō in peregrinatione: qz nondū venit res. **D**onere in deo spem meā. Odiū g nondū adhesisti ibi pone spem. Fluctuas pmitte ad terrā hāc anchorā: nondū lteres p presentiā inhere per spem. Donere in deum spem meā. Et quid hic agēs pones in deo spem tuā: Quod erit negociū tuū: nisi vt laudes quē diligl: et facies te cū coamatoribus ei⁹. Ecce si amares aurigā: nō raperes ceteros: vt tecū amarēt: Amator au rage quacūqz: transit loquit de illo: vt cum illo eū ament et ceteri. Bratis amant flagiosi homines: et a deo premiū queritur vt ametur: Ama deuz gratis: nulli inuidreas deū. Rapite eum quotqz potestis: quotqz possessuri estis: nō fit angustus. Nullos in illo limites facietis: totū singuli possidebitis: et totū omnes habebitis. Ergo hoc fac cum hic es: id est cū ponis in deo spem tuā. Quid em̄ hic sequit: **U**t annūciē omnes laudes tuas in atrijs filie syon: Ut annūciē omnes laudes tuas. Sed vbi: In atrijs filie syon: qz pdicatio dei preter ecclesiā inanis est. Parū est

LXXIII

laudare deum et annūciare omnes laudes eius: In atrijs syon annūciat. Ad vnitatē attēde: noli diuidere populu: sed rape ad vnu et fac vnu. Oblit⁹ sum q̄du dixi: Iā finito psalmo ex isto odore cōfīcio me diu turnū habuisse sermonē: sed studijs vestrī nō sufficio. Violenti estis nimis: vtinā ista violentia rapiatis regna celorū.

Explīcit Tract. de ps. LXXII.

Inīcipit Tract. de ps. LXXIII.

Salmi huius titulus est. Intellect⁹ Asaph. Asaph latine cōgregatio: grece synagoga dicitur. Uideamus qd intellecerit ista synagoga. Nos aut intelligamus pmitus synagogā: exinde intelligemus quid intellecerit synagoga. Omnis cōgregatio generali nomine synagoga appellat⁹: et pecorū et hominū potest dici cōgregatio. Non aut hic pecorum cōgregatio ē qñ audiūmus intellectū. Nam homo cū se neglexerit intellectū in honore positus: quid de illo dictū est audi. Homo in honore positus nō intellexit: cōpatus est iūmētis insensatis: et similes factus est illis. Quia ergo non est pecor⁹ cōgregatio: nec diu differendū est nec diligētibus cōmendandū: sed quia hominū est quorū hominū sit b̄ debenius itelligē. Nō utiqz eoz homim est qui in honore positi nō intelligentes cōparati sunt iūmētis insensatis: et similes facti sunt eis: sed eoz qui intelligūt. Prescribit em̄ hoc titulus psalmi dicens. Intellect⁹ Asaph. Intellectus ḡ quedā cōgregatio est: cuius vocē audituri sumus. Sed qm̄ prie synagoga dicta est cōgregatio populi israel: ita vt vbiqz audiērimus synagogā: nō iam soleam⁹ intel ligere nisi populu iudeoz: videam⁹ ne forte ipius vox sit in isto psalmo. Sed qualū iudeorū: et qualis populi israel: Nō em̄ palee sed forte frumenti: nō ramorū fractoz: sed forte cōfirmatorū. Nō eis oēs qui sūt israel: hi sunt israelite sed in Isaachīqzocabitur tibi semē: hoc est nō bi qui filii carnis: hi filij dei: sed filij pmissionis deputātur in semine. Sūt ḡ quidā israelite ex quibus erat ille: de q̄ dictū ē: Ecce vē israelita in quo dolus nō est: nō scđm hoc dico qd et nos israelite sum⁹: qz et nos semē Abrae sumus. Gentibus quippe loquebat Ap̄ls cū diceret: Ergo Abrae semē estis b̄m pmissionē heredes. Scđm hoc ḡ oēs israelite qui sequimur vestigia fidei patris nostri Abrae: sed illo mō hic intelligamus israe-

Psalmus

litari vocē: quō dixit Ap̄plus: Nam t̄ ego
 israelita sum ex semine Abrae d̄ tribu Be-
 niāmin. Hic ḡ intelligam⁹ qd̄ pp̄be dire-
 rūt: Reliq̄e salue sient. Reliquiarū itaq̄
 saluatarū audiam⁹ hic vocē: vt loquac sy-
 nagogā que accepat v̄t⁹ testamentū: t̄ in-
 tēta erat in p̄missa carnalia: t̄ ex b̄ factū est
 vt nutarēt ei pedes. Nā t̄ in alio quodam
 psalmo: vbi titulus etiā habet asaph qd̄ di-
 citur: O bonus deus israel rectis corde.
 Quare rectis corde: Adi autem pene cō-
 moti s̄ pedes. Et q̄si dicēm⁹: vñ tibi cōmo-
 ti s̄t pedes: paulomin⁹ inq̄t effusi s̄t gres-
 sus mei: qz zelaui in peccatorib⁹ pacē pec-
 catorū videns. Lūz em̄ b̄m p̄missa dei ad
 vetus testamentū p̄tinētia expectaret feli-
 citatem terrenā: alāduertit eam abundare
 apud impios in his reb⁹ q̄s expectauerat a
 deo pollere illos qui nō colerent dēū: t̄ tan-
 q̄ sine cā deo seruisset nutauēt pedes ei⁹.
 Ibi em̄ dicit: Ecce ip̄i p̄tōres abundan-
 tes in sc̄lo obtinuerūt diuitias. Nūquid in
 vano iustificauī cor meū: Videlte quēad-
 modū paulomin⁹ effusi sunt gressus ei⁹: vt
 iā dicat sibi aia: Que vtilitas qz fuio deo:
 Ecce ille nō seruit t̄ felix est: ego seruio t̄ la-
 boro. Postremo puto: qz t̄ ego felix sum:
 qn̄ t̄ ille felix ē q̄ nō seruit. Quare me putē
 ideo felicē esse qz seruio: Ille aut̄ psalmus
 cui⁹ testimoniu⁹ pduri p̄cedit istū quē nūc
 in manib⁹ habem⁹. Opportune aut̄ nō ex-
 n̄ia sed ex dei disp̄satione factū est: vt mō
 audiremus ex euāgelio: qz lex p̄ Adoyſen
 data ē: gratia t̄ veritas p̄ Jesū christū fac-
 ta est. Si em̄ discernim⁹ duo testamēta: ve-
 tus t̄ nouū: nō s̄t eadē sacramēta: nec ea-
 dē p̄missa: eadē t̄ pleraq̄ p̄cepta. Nā nō
 occides: nō mechaberis: nō furaberis: ho-
 nora patrē t̄ matrē: t̄ nō falsū testimoniu⁹
 dixeris: nō p̄cupisces res primi tui: nō cō-
 cupisces vxorē primi tui: t̄ nobis p̄ceptū
 est: t̄ q̄squis ea nō obseruauerit deuiat: nec
 oīno dign⁹ est qui accipere mereat montē
 sanctū dei: de quo dictū est: Quis habita-
 bit in tabernaculo tuo: t̄ q̄s req̄escet in mō
 te sancto tuo: Innocēs manibus t̄ mūdo
 corde. Hec dicim⁹ fratres carissimi: vt om-
 n̄es de nouo testamēto discatis: nō inhēre-
 re terrenis reb⁹: s̄ celestia adipisci. Biscus-
 sa ḡ p̄cepta: aut̄ oīa eadez inueniūtur: aut̄
 vix aliq̄ in euāgelio q̄ nō dicta sunt a pp̄be-
 tis. Precepta eadē: sacramēta nō eadē: p̄-
 missa nō eadē. Videam⁹ quare p̄cepta ea-
 dē: qz b̄m hec deo seruire debem⁹. Sacra-
 menta nō eadē: qz alia s̄t sacramēta dan-
 tia salutē: alia p̄mittētia saluatorē. Hacra-
 mēta noui testamēti dāt salutē: sacramēta
 veteris testamēti p̄misserūt saluatorē. Lūz
 ergo iā teneas p̄missa qd̄ q̄ris p̄mittētia:
 Habēs iā saluatorē hoc dico teneas p̄mis-
 sa: nō qd̄ iam acceperim⁹ vitā eternā: s̄ qz
 iā venerit christ⁹ qui p̄ pp̄bas p̄nūciabat.
 Aut̄ata s̄t sacramēta: facta s̄t faciliora:
 pauciora: salubriora. Promissa quare nō
 eadem: Quia promissa est terra chanaan:
 terra copiosa: fructuosa: affluens lacte t̄
 melle: p̄missū regnū temporale: p̄missa fe-
 licitas seculi: p̄missa secunditas filiorū: p̄-
 missa subiectio inimicoru⁹: hec oīa ad ter-
 renā felicitatē pertinet. Sed quare ip̄a pri-
 mo p̄mitti oportebat: Quia nō primo qd̄
 spirituale est: sed qd̄ aīale postea inq̄t spūa
 le. Numius homo d̄ terra terren⁹: sc̄ds hō
 d̄ celo celestis: q̄lis terren⁹: tales t̄ terreni:
 t̄ q̄lis celestis tales t̄ celestes. Sicut porta-
 uim⁹ imaginē terreni: portenius t̄ imaginē
 eius qui de celo est. Ad imaginē terreni p̄-
 tinet vetus testamentū: ad imaginē celestis
 nouū testamentū. Sz ne quisq̄ putaret ab
 alio factū esse hominē terrenū: ab alio cele-
 stē: ideo deus ostendēs se eē vtriusq̄ crea-
 torē: etiā vtriusq̄ testamēti se eē voluit au-
 ctoře: vt t̄ terrena p̄mitteret in veteri testa-
 mento: t̄ celestia in nouo testamento. Sed
 tādiu p̄missus homo terrenus est: q̄dū ter-
 rena sapis. Nunq̄d qm̄ puerō dant̄ qdām
 puerilia ludrica: quib⁹ puerilis anim⁹ auo-
 cef: pp̄terea grādescēti nūmī nō excuciā-
 tur e manib⁹: vt aliqd vtilius tractet qd̄
 grandē decet: Clerumq̄ tuipe dedisti filio
 tuo t̄ nuces puulo t̄ codicē grandi. Nō ḡ
 qz illa quasi ludrica puerorū deus p̄ nouū
 testamentū excusit de manib⁹ filiorū: vt
 aliquid vtilius daret grandescētib⁹: pro-
 p̄terea priora illa nō ip̄e dedisse putandus
 est. Ip̄e vrunc̄ dedit: b̄lex ip̄a p̄ Adoyſen
 data est: gratia t̄ veritas p̄ Jesum christū
 facta est. H̄ra: qz inplef p̄ caritatē: qd̄ p̄ lit-
 terā videbat: veritas qz redditur qd̄ p̄mit-
 tebat. Hoc ḡ intellerit Asaph iste. Beni-
 q̄ oīa que iudeis p̄missa fuerāt ablata sūt.
 Ibi est regnū eorū: Ibi templū: vbi vnc-
 tio: vbi sacerdos: vbi iā apud illos pp̄be:
 Ex quo venit qui p̄ pp̄hetas p̄dicabat in
 illa gente: iā nihil horū est: iam p̄didit ter-
 renā: t̄ nondū querit celestia. Inixerere er-
 go terrenis: q̄uis ea d̄ donet: nō debes.
 Verūtū nō qz eis inherere nō debemus:
 ○ 2

LXXIII

Psalms

gl̄ia ea dare: nisi deū credere debem⁹. Ipe ea dat: s̄ noli p̄ magno expectare ab eo boñū: qđ dat t̄ nō bono. Nam si p̄ magno ea daret: malis ea nō daret. Ideo aut̄ ea volu ut dare t̄ malis: vt discat boni aliud ab eo querere: quod nō dat t̄ malis. Illi aut̄ in herētes terrenis miseri: t̄ nō de illo p̄sumētes q̄ fecit celū t̄ terrā: q̄ eis dedit t̄ ip̄a frēna: qui eos etiā tp̄alif de egypti captiuatae liberauit: qui eos p̄ diuisuz mare duxit: qui eorū inimicos p̄sequētes fluctib⁹ obruit: nō in illo p̄sumentes q̄ daret vtiq̄ celestia grādibus: sicut terrena puulis dedit t̄ iacentes perdere qđ acceperant: occiderunt qui dederat. Hec dicim⁹ fratres: vt oēs de nouo testamento discatis nō inherere terrenis. Si eī illi inexcusabiliter terrenis inhererūt: quibus ip̄m nouū testamentū nō dū fuerat reuelatuz: quāto inexcusabilius terrena sectant: quib⁹ iā p̄missa celestia in nouo testamēto reuelata sunt. Nā recolite fratres mei qđ dictū sit a p̄sequēntib⁹ chriſtū: Si dimiserimus eum: veniēt romani t̄ tollēt nobis t̄ locū t̄ gentē. Glidete q̄r timēdo terrena perdere: regē celi occiderūt. Et quid eis factū est: Perdiderūt etiā ip̄a terrena: t̄ vbi occiderūt christū ibi occisi sūt: t̄ cū terrā nolentes perdere: datorē yite occiderunt: eādē terrā occisi perdidērūt: t̄ eo tempore quo illū occiderūt: eo ipso tēpore admonerent: quare ista p̄cessi sūt. Qn̄ eī euersa est ciuitas iudeorū pascha celebrabat: t̄ in multis milib⁹ hoīm tota ip̄a gens cōuenērat ad illius festiuitatis celebratiōnē. Ibi deus p̄ malos quidē: sed tamē ille bonus p̄ iustos: sed iustus t̄ iuste: ita in eos vindicauit: vt perimerētur multa milia hominū: t̄ ipsa ciuitas euerteret. Hoc in isto psalmo plāgit intellectus Asaph: t̄ in ip̄o plāctu tanq̄ intellect⁹ discernit terrena a celestib⁹: discernit vetus testamētu a nouo testamēto: vt videas p̄ q̄ transcas: quid expectes: quid relinquas: quib⁹ hereas. Sic ergo cepit.

*Alia līfa.
t̄ nō habet.*

Expositio psalmi.

VT quid de⁹ repulisti t̄ nos in fine: Repulisti in fine ex persona iudeorū: ex persona cōgregatiōnis q̄ p̄rie synagoga appellat. Ut quid repulisti nos deus in fine: Nō rep̄hendit: sed querit vt qđ: ḥobrē: ppter qđ hoc fecisti: Quid fecisti: Repulisti nos in finem. Quid est in fine: Forte v̄sc⁹ in fine seculi. T̄n̄ repulisti nos in christo qui finis ē om̄

LXXIII

ni credēti: Ut qđ em̄ repulisti nos de⁹ in fine: Iratus est animus tuus super oues gregis tui. Quare iratus es super oues gregis tui: nisi q̄r terrenis inherēbam⁹: t̄ pastore nō agnoscebam⁹. *Alia līfa.
† furoz
† pascue tue.* **A**līa līfa. **M**emento cōgregationis tue: quā pos sedisti ab initio. Aliquid ista p̄t esse vox gētiū. Nūqd gētes possedūt ab initio: Sz possedūt semē Abrae p̄lm isrl̄ etiā fm carnem natū d̄ patriarchis patribus n̄ris: quoꝝ nos filij facti sumus: nō veniēdo de carne: sed imitādo fidē. Illi aut̄ a deo possessi ab initio: quid eis ḥigit: Mēmeto cōgregationis tue quam possessisti ab initio. **R**edeistī virgā hereditatis tue: Sp̄am cōgregationē tuā virgā hereditatē tue redemisti. Hāc ipsam cōgregationē dixit virgā hereditatis. Respiciam⁹ ad factū primū: qđ voluit possidere ip̄am cōgregationē liberans illā de egypto: qđ signū dederit Moysi cū dicēt Moses ei: Qđ signū dabo vt credāt mibi q̄r tu me misisti. Et de⁹ ait ad illū: Quid in manu tua portas: Virgā. Proice illā in terrā. Et dimisit virgā in terrā: t̄ facta est serpens: t̄ expāuit Moses: t̄ fugit ab eo. Et ait illi dñs: Apprehēde caudā eius. Et apprehēdit: t̄ reuersa est in statum suū virga facta: sicut antea virga erat. Quid significat: Nō eī frustra factū est. Interrogem⁹ litteras dei. Quid serpens p̄lausit hoi: Mortē. Ergo mors a serpente: Si mors a serpēte: virga in serpēte: christus in morte. Nō etiā cuꝝ a serpentib⁹ in deserto morderent t̄ necarēt: p̄cepit dñs Moysi: vt serpēte enēu exaltaret i heremo: t̄ admoneret p̄lm: vt q̄sq̄s a serpēte morsus eēt illū intuere: t̄ sanare. Sic t̄ siebat. Sic t̄ hoīes a venenis morī a serpentib⁹ sanabātur intuēdo serpēte. Sanari a serpēte magnū sacramētu. Quid est intuēdo serpēte sanari a serpēte: Credēdo in mortuū saluari a morte. Et tū expāuit: t̄ fugit Moses. Quid ē ab illo serpēte fugisse Moses: Quid fratres: nisi qđ scimus in euāgelio factū: Mortu⁹ est christus: t̄ expauerūt discipuli: t̄ ab illa spe in q̄ fuerāt recesserūt. Sed qđ dictū est: Apprehēde caudā eius. Quid ē cauda: Posteriora cōprehēde. Hoc significauit t̄ illō: posteriora mea videbis. Primo fact⁹ serpēs: sed cauda retēta facta virga. Primo occisus: postea resurrexit. Est etiā in ea cauda serpentis finis seculi: q̄r sic mō mortalitas ecclie abulat: alij eunt: alij veniūt p̄ mortē

Psalmus

tanq; p serpente: q; a serpente mors seminata est. S; in fine seculi: tāq; cauda redim⁹ ad manū dei: et efficiuntur stabilitū regnum dei: vt impleat in nobis: redemisti virgā h̄reditatis tue. Sed q; synagoge vox est: redemit aut̄ virgam hereditatis: magis apparet in gētib⁹. Occulta aut̄ spes iudeoz: vel eoz q; futuri sūt vt credāt: vel eoz q; eo tpe crediderūt: qñ missio spiritusctō discipuli oīm gentiū linguis locuti sūt. Tūc n. aliquot milia de iudeis ip̄is christi crucifixoribus crediderūt: et q; ip̄e iuēti erāt: ita crediderūt: vt oia que habebāt venderent et p̄cia rerū suarū ante pedes aploz poneāt. Quia ḡ occultū erat hoc magisq; redēptio virge dei clara futura erat in gētibus expopatvñ dicat: quod dixit: virgam hereditati tue. Hoc dixit nō de gētib⁹ in qui bus manifestū ē. Sed vñ: **Mōntē syo:** Ad hec et mōs syon pōt aliter intelligi istū. **In quem habitasti in ip̄o.** Ubi erat ip̄ls an: ubi institutū templū: ubi celebra ta sacrificia: ubi oia illo tpe necessaria chri stū p̄mittentia. Promissio cū reddit res iā sit supflua: nam anq; reddat qđ p̄mittitur necessaria ē ip̄a p̄missio: ne p̄missum si ob lūsciat cui p̄mittit: et nō expectādo moria tur. Oportet ḡ vt expectet: vt cuz venerit accipiat: iō nō debet deserere p̄missionē. Propter hoc nō deserebant figure: vt ve niēte die: vmbre tollerēt. Mōntē syon istū quē ihabitasti in ip̄o. **Et eleua manū tuā in supbiā eoz in fine:** Quō nos repellebas in finē: sic eleua manū tuā in sup biā eoz in finē. Quozū superbiā: A quib⁹ euersa est bierusalē. A quib⁹ aut̄ nisi a regi bus gentiū: Bñ eleuata est man⁹ ei⁹ in sup biā eoz in finē: nā et ip̄i iā christū cognouerūt. Finis em⁹ legis christ⁹ ad iusticiā omni credenti. Qđ bñ illis optat: q̄si iratus loqtur: et maledicere videat: et vtinā eueniat qđ maledicit: immo in nomine christi euenire gaudcam⁹. Jam tenētes sceptrū subdunk ligno crucis: iā sit qđ pdictū ē: Adorabūt eū oēs reges terre: oēs gentes seruient illi. Ja in frontib⁹ regū p̄ciosius ē signū cruci: q̄ gemma diadematis. Eleua manū tuaq; in supbiā eoz in fine. **Quāta maligne opatus ē inimic⁹ in sanctis tuis.** In his q̄ sancta tua erāt: id est in tēplo: in sacerdotio: in illis oībus sacramētis q̄ illo tpe fuerūt: quāta maligne opatus ē inimi cus. Reuera inimic⁹ tūc opatus ē. Hētes em⁹ tūc q̄ hoc fecerūt: deos falsos colebat:

LXXIII

simulachra adorabāt: demonibus seruie bāt: opati sūt tñ multa mala in sanctis dei. Quādo possent: nisi p̄mitteretur: qñ aut̄ p̄mitterent: nisi iā sancta illa p̄ma p̄missua nō essent: cū ip̄e q; p̄misserat tenereb̄t: Ergo quāta malignatus est inimic⁹ in sanctis tuis. **Et gloriati sunt oēs q̄ oderte:** Seruos attende demonū: seruos simulachrorū: quales tūc gētes erāt: qñ euerte rūt templū et ciuitatē dei. Et gloriati sunt: **In medio solēnitatis tue.** Memēto te qđ dixi tūc euersam esse bierusalē: cū ip̄sa solēnitas ageret: in qua solēnitate dñm crucifixerūt. Lōgregati seuerūt: cōgregati perierūt. **Posuerūt signa sua sig na t̄ no cognouerūt:** Hō dabebat signa sua que ibi ponerēt vexilla sua: aquilas suas: dracones suos: signa romana: aut etiā statuas suas: quas p̄mo in tēplo posuerūt: aut forte signa sua que audierāt a vatibus demonū suoꝝ: et nō cognouerūt. Quid nō cognouerūt: Quia nō haberet in me ptātē: nisi tibi data esset desup. Hō cognouerūt: qz nō ip̄is honor delat⁹ est: vt afflige rēt: vt caperēt: v̄l euererēt ciuitatē: sed impietas eoz tanq; securis dei facta est. Faci sunt instrumētū irati: nō in regnū placati. Facit hoc em⁹ de⁹: qđ plerūq; facit et hō. Aliqñ iratus homo apprehēdit virgā iacētē in medio fortasse qualecūq; sarmētū: cedit inde filiū suū: ac deinde p̄içcit sarmen tū in ignē: et filio seruat hereditatē. Sic ali qñ deus p̄ malos erudit bonos: et p̄ tpaiez potentia dānandor exerceat disciplinā li berādor. Quid em⁹: Mutat fratres: qz re se sic data est disciplina illi gēti: vt oīno periret: Quāti inde postea crediderūt: quāti adhuc credituri sunt: Alia est palea: aliud frumentū: sup vtrūq; tñ intrat tribula: sed sub vna tribula aliud cōminuit: aliud purgatur. Quantū bonū p̄stitit nobis de⁹ de malo Jude traditoris: de ip̄a seuitia iudeorum: quantū bonū prestū est fidelibus gentibus. Occisus est christus: vt esset in cruce quo attēderet qui esset a serpēte per cussus. Sic ergo et isti forte a diuinis suis audierāt: qz debuerunt ire ad bierusalē: et capere eā: et cū cepissent atq; euerissent eā dixerunt sibi: qđ a demonib⁹ suis factū sit. **Posuerūt signa sua signa: et nō cognouerūt.** Quid nō cognouerūt: **Sicut iā egredie tur iussio: nunq; seuentib⁹ gentibus in iudeorū populū talia licerēt.** Sed egressū est **Alia līa.**
t̄ nō baber.

Alia līa.
t̄ in exitu sup summū.

Psalmus

desuper: quō dicit daniel a principio ora-
tiōis sue: egressus est sermo. **Hoc** et dñs ip-
si pilato inflanti se: et ponēti signa sua sig-
na: et nō coḡscēti et dicēti ad christū: **N**on
bi nō respondes: nescis qz ptātē habeo oc-
cidēdite: et ptātēm habeo dūnitendi te.
Et dñs ad inflatū: tāqz vesicā inflatā pun-
gens: **N**ō haberet inquit in me potestatē:
nisi datū esset tibi desup. **S**ic et hic posue-
rūt signa sua signa: et nō cognouerūt. **Q**uō
nō cognouerūt: **S**ic in egressu desup. **Q**uō
egressus factus fuerat desup: ut hoc imple-
ret: **A**nqđ sic illi cognoscere potuerunt:
Iā pcurrāt vīsus istos euerſa hierusalē:
ppterea qz et manifesti sūt: et nō libet īmo-
rari nec i pēa ūmicoꝝ. **Q**uasi in silua
lignor̄ securib⁹ **C**eciderit i anuas ei⁹
in idipm in dolabro et in fractorio
deicerut eā. **I**d est cōspirant cōstanter
in dolabro: et fractorio deicerut eā. **I**n-
cenderūt igni sanctuarī tuū: pol-
luerut in terra tabernaculum nōis
tui. **I**lxerūt in corde suo cognā-
tio eoz inter se: Quid dixerūt: **E**le-
nīte cōprimamus omnes solēnita-
tes dñi de terra. **B**ñi: ex psōna h⁹ inter-
positū est ex psōna Asaph. **N**ō em illi leui-
entes dñm appellaret cui⁹ templū cuerte-
bāt. **V**enite cōprimamus oēs solēnitates
dñi de terra. **Q**uid Asaph: **Q**uid itellec⁹
Asaph in his: **Q**uid: **N**ō pficit vel disci-
plina data: si mentis prauitas nō corrigit.
Euersa sūt oia que p̄mo erant: nūsqz sacer-
dos: nūsqz altare iudeor̄: nūsqz victimar̄:
nūsqz templū. Ergo nihil aliud cognoscē-
dū ē: nisi qđ huic decedēti successit. **A**ut ve-
ro hoc p̄missū signū auferretur: nisi vēisset
qd̄ p̄mittebat: **E**lideam⁹ ḡ hic nō intellec-
tū Asaph: videamus si pficit ex tribulati-
one. Attēde quid dīcat. **S**igna nřa
no vidimus iā nō est pp̄pha; et nos
nō cognoscet adhuc. **E**cce iſti iudei q̄
se dicunt nō agnoscit adhuc: id ē in captiu-
itate adhuc se esse: nōdū se liberari: expec-
tant adhuc christū. **V**ētūr̄ est christ⁹: sed
veniet vt iudex: primo vocator: postea di-
scretor. **V**eniet qz venit: et eū venturū esse
māifestū ē: sed iā desup veniet. **A**n te erat
o israel: quassat⁹ es: qz offendisti in iacentē
ne cōteraris obserua desup venientē. Ita
em p̄dictū est p̄ pp̄betā. **Q**uisqz offendit
in lapidē illū cōquassabit: et sup quē ve-
nenit cōteret eū. **C**oquassat paruos: p̄teret
magnoꝝ. **I**ā signa tua nō vides: iam nō ē
Allia lra.
† exciderūt.
† securi et ascia.

Allia lra.
† simul.
† qēcere facia-
mus oēs dies
festos dei a tra-

Allia lra.
† amplius.

LXXIII

pp̄beta: et dicis et nos nō cognoscet adhuc
qz vos nō agnoscitis adhuc. **I**ā nō est p̄
pp̄beta: et nos nō cognoscet adhuc. **I**ā nō est p̄
pp̄beta: et nos nō cognoscet adhuc. **II** **O**ls **A**llia lra.
Qz quo de⁹ exprobabit inimicus: **T**ip̄operat
Clāma quasi derelictus: quasi desert⁹: cla-
ma tanqz eger qui medicuz cedere qz cura-
ti maluisti: nō te agnoscit adhuc. **E**lide qđ
fecerit q̄ te nō agnoscit adhuc. **E**stei qui-
bus nō est annūciati de eo videbūt: et qui
nō audierūt itelligūt: et tu adhuc clamās:
iā nō ē pp̄beta: et nos nō cognoscet adhuc.
Eb̄i est intellect⁹ tuū: **I**rritat aduer-
ſariū nomine tuū in finē: **A**d hoc irri-
tat aduersari⁹ nomine tuū in finē: vt irat⁹ cor-
ripias: corripiens cognoscas in finem: aut
certe i finē vīsqz ad finē. **V**īsqz ad quē finē:
Quousqz cognoscas: quousqz clamēs: q-
usqz apprehēsa cauda redēqz ad regnum.
II **E**t qđ auertis manū tuā: et dex-
terā tua de medio sinu tuo in finē:
Iterū aliud signū quod datū est Asaphi.
Quō em̄ supius de virga signū: ita et de de-
xtra. **C**ū em̄ illud factū esset de virga: de-
dit de⁹ alterū signū. **M**itte inq̄t manū tuā
in sinū tuū: et misit: p̄duc eam: et p̄duxit: et
inuenta est alba: id est imunda. **A**lbor em̄
in cute: lepra est: nō candor. **R**pa em̄ here-
ditas dei: id est p̄plus eius foras ab eo mis-
sus imundus factus est. **G**z qđ illi ait: **R**e-
uoca eam in sinū tuū: reuocauit: et renēsa
est ad colorē suū. **Q**uō hoc facis ait Asaph
iste: **Q**uousqz dexterā tuaz alienas a sinu
tuo: vt foris imunda remaneat. **R**euoca
eā: redeat ad colorē: agnoscat saluatoreꝝ.
Elt qđ auertis manū tuā: et dexterā tuā de
medio sinu tuo in finē. **H**ec clamat cecus
nō intelligēs: et h⁹ de⁹ facit qđ facit. **Q**uare
em̄ venit christ⁹: **C**ecitas ex pte in israel fa-
cta ē: vt plenitudo gentium intret: et sic ois
israel saluus fiat. **E**rgo iam Asaph aḡscet
qd̄ p̄cessit: vt vel seq̄ris si p̄cedere si potui-
sti. **N**ō em̄ frustra venit christ⁹: aut frustra
occisus est christus: aut frustra granū ceci-
dit in terrā: nisi vt multipliciter surget. **E**x
altatus est serpēs in heremo: vt p̄cussos a
veneno sanaret. **A**ttende qđ factū est: no-
li putare vacare qđ venit: ne te malū inue-
niat cū iterū vēnerit. **I**ntellexit Asaph: qz
in titulo psalmi intellect⁹ Asaph. **E**t quid
aut: **II** **D**eus aut rex nōster an̄ secula:
operatus est salute in medio ter-
re. **H**ec nos clamamus: iā nō ē pp̄beta: et
nos nō coḡscet adhuc. **H**ec autē nr̄: rex
nr̄. **Q**uid est ante secula opat⁹ est salute in

Psalmus

medio terre: Quia ipse est in principio verbum: quod facta sunt secula: operatus est salutem in medio terre. Deus autem rex noster ante secula: quid fecit? Operatus est salutem in medio terre: et ego adhuc clamo quoniam desertus: ille operatus salutem in medio terre et ego remansi terra. Intellexit Asaph bene: quod intellectus est Asaph. Quare enim ista: aut qualiter salutem opatus est christus: nisi ut discerent homines eterna desiderare: non semper temporalib[us] inherere? Deus autem rex noster anno secula opatus est salutem in medio terre. Unde nos clamamus: vos quo domine exprobrabit inimicus in fine: vos quo irritat aduersari? vos quo manum tuam auertis a sinu tuo: cum hec dicimus: Deus autem rex noster operatus est salutem in medio terre: et nos dormimus. Nam vigilant gentes: et nos stertimus: et tanquam nos deus deferuerit: in somnis deliramus. Opatus est salutem in medio terre. Nam ergo asaph corrigit te ad intellectum: dic nobis qualem salutem opatus est deus in medio terre: Cum illa frenavera saltem eversa est: Quid fecit? Quid promisit? Tu confirmasti in virtute tua mare: tanquam gente uideorū velut arida a fluctibus separata. Mare in amaritudine sua gentes erant: terraque illa vndeque circufluebat: et ecce opifex in virtute tua mare: et remansit terra sicut tenuis imbre tuum. Tu confirmasti in virtute tua mare. Cōtrivisti capita draconum in aqua; draconum capita demoniorum subbias a quibus gentes possidebatur cōtrivisti super aquas: quod eos quos possidebatur per baptismum liberasti. Quid adhuc propter capita draconum? Illi enim dracones habent principem suum: et ipse primus est magnus draco. Et de illo quid fecit quod opatus est salutem in medio terre? Audi. Tu confregisti caput draconis: cuius draconis? Intelligimus dracones oia demonia sub diabolo militatia. Quemque singulariter dracones cuius caput cōfractum est: nisi ipsum diabolum intelligere debemus? Quid de illo fecit? Tu confregisti caput draconis. Illud est initium peccati: tanquam caput serpentis. Initium omnis peccati subbia. Cōfractumque caput draconis: cōfracta est subbia diabolica. Et quid de illo fecit qui opatus est salutem in medio terre? Redisti enim in escam populis ethiopibus? Quid

LXXIII

est hoc? Quomodo intelligo populos ethiopes? Quomodo nisi per omnes gentes? Et bene per nigros. Ethiopes enim nigri sunt. Ipsi vocantur ad fidem qui nigri fuerunt: ipsi permissi ut dicant eis: Fueritis enim aliqui tenebre: nunc autem lux in domino. Ipsi prorsus vocantur nigri: sed ne remaneant nigri. De his non fit ecclesia cui dicitur: Quem est ista que ascendit dealbata? Quid enim de nigra factum est: nisi quod dictum est: Nigra sum et speciosa? Et quomodo acceperunt isti in escas draconem istum? Hoc quod magis christum acceperunt in escam: sed christum quo se consumaret diabolus quem: consumeret. Nam vero et vitulus ille quem adorauit populus infidelis apostata: querens deos egyptiorum: dimittens eum quod liberauit a servitude egyptiorum: unde agitatum est illud magnum sacramentum? Cum enim sic irascitur Moyses coletibus et adorantibus idolum: et zelo dei inflamat vindicaret temporaliter: et a morte sempiterna deuicta da tesseret: tamen ipsum caput vituli in ignem misit et exterminavit: communuit: in aqua sparsit: et dedit populo bibere: sic factum est magnus sacramentum. Ora prophetica et animus non turbatus: sed illuminatus: quid egit? Hoc in ignem ut forma ipsa prius confundatur: minutatum communie ut paulatim consumatur: mitte in aqua da populo bibere. Quid est hoc nisi quod adoratores diaboli corpus ipsi facti erant? Quomodo agnoscetis christum si corpus Christi et membra: corpus diaboli consumendum erat: et huius ab iis fratibus consumendum. Ex illo non proposito apli: ex illo prima ecclesia: et dictum erat petro de gentibus: macta et manduca. Quid est macta et manduca? Occide quod sunt: et fac quod es. Hoc macta et manduca: hac communie et bibe. Ultrisque tamen in eodem sacramento: quod oportebat utique: et sine dubitatione oportebat: ut corpus quod erat diaboli credendo transiret in corpus Christi. Sic diabolus consumetur amissis membris suis. Hoc figuratum est et in serpente Moysi. Nam fecerunt magi similiter: plectisque virgines suis exhibuerunt dracones: sed draco Moysi omnibus illorum magorum virgas absorbut. Intelligatur ergo et modo corpus diaboli: hoc sit: devoratur a gentibus que crediderunt: factum est esca populis ethiopibus. Illud quoque intelligi potest: Redisti eum escam populis ethiopibus: quia nunc eum omnes mordent. Quid est mordent? Reprehendendo: culpando: accusando. Quomodo dictum est in prohibitione quidem: sed tamen ex

Psalmus

pressum. Si aut̄ mordetis et comedetis in uicē: videte ne ab inuicem consumamini. Quid est mordetis et comedetis inuicē? Ligatis cū inuicem: detrahitis inuicem: op̄ probria obijcitis inuicem. Attendite ergo nunc his morsibus p̄sumi diabolū. Quis nō iratus seruo suo etiā paganus dicat illi satanas. Vide diabolū datu᷑ in escam. Hoc dicit christianus: hoc dicit iudeus: hoc dicit pagan⁹: ip̄m adorat: et de ip̄o male dicit. Videam⁹ ergo reliqua fratres: ob seco intendite cū magna voluptate audiuntur: qz audita etiā in orbe terrar̄ cognoscunt. Hec qn̄ diceban̄: nō fuerūt: qz tūc p̄mittebantur nō reddeabantur: nunc vero qz voluptate afficiuntur: cū ea qz pdicta legim⁹ in libro: cōpleri vident⁹ in mūndo. Videam⁹ qd fecerit: quē iā intellexit Asaph: qd op̄atus est salutē in medio terre. Tu dirupisti fontes et torrētes; Ut manaret liquore sapientie: vt manaret diuitias fidei: vt irrigaret salositatem gentiū: vt oēs infideles in fidei dulcedinē sua irrigatioē cōuerterent: dirupisti fontes et torrentes. Forte discretū est: forte vnu᷑ est: qz fontes tā largi fuerūt vt flumina facerent. Tu dirupisti fontes et torrētes. Si aut̄ ad discretionē in alijs sit verbū dei fons aq̄ salientis in vitā eternā: Alij autē audiētes verbū: et nō sīchabētes vt bñ viuant: tñ nō tacētes lingua torrētes fūnt. Torrētes em̄ dicunt p̄prie qui nō sunt phēnes. Nā aliqui et trās late dicitur torrens p̄ fluuiō: sicut dictū ē: Inebriabuntur ab vberitate domus tue: et torrente deliciarū tuarū potabis eos. Nō em̄ ille torrens aliqui siccabitur: sed torrentes p̄prie dicūt fluuij qz estate deficiunt: aq̄s autē hyemalib⁹ inundātur et currunt. Videis ergo hominē bene fidelē p̄seueraturū usq; in finē: nō relicturū deū in temptatione omni p̄ veritate: non p̄ falsitate et errore omnes molestias sustinentē. Hic vñ sic viget: nisi qz verbū factū est in eo fons aq̄ salientis in vitā eternā: Alius aut̄ accipit verbū: pdicat: nō tacet: currit: sed estas probat fontē aut torrentem: tñ ex vtroq; rigatur terra ab eo qui operat̄ ē salutem in medio terre: Exundent fontes: currat̄ torres. Tu dirupisti fontes et tortes. Tu siccasti fluuios ethan.

Hac rumpit fontes et torrentes: hac siccat fluuios ethā: vt vñ currat̄ aque: et que aq̄ siccetur. Fluuios inq̄t ethan. Quid ē ethan? Verbū em̄ breū est. Quid interpretatur ethā? Forti: ro-

LXXIII

dustus. Quis est iste fortis et robustus cuius fluuios siccat deus? Quis nisi ille ipse draco? Nemo em̄ intrat in domū fortis et vasa illius diripiāt: nisi pri⁹ alligauerit fortem. Ipse em̄ est fortis de virtute sua p̄sumens: et deūz deserens. Ipse est fortis qui ait: Nonā sedem meā ad aquilonez: et ero similis altissimo. Be ipso calice guerse fortitudinis homini p̄pinavit. Fortes esse voluerit qz se deos futuros de cibo vetito crediderūt. Factus est Adam fortis cū audiret: Ecce factus est Adam quasi vnu᷑ ex nobis. Fortis et iudei de iusticia sua p̄sumētes: Ignorātes em̄ dei iusticiā et suā querentes cōstituere iusticiā: tanq̄ fortis iusticie dei nō sunt subiecti. Vide hominem digestisse fortitudinē suā: et renālisse infirmū: inopē longe stantē: nec oculos suos ad celos levare audentē: sed p̄cutientez pectus suū: et dicentē: Bene p̄petius esto nubi peccatori. Nā infirmus est: iaz infirmitatē cōficitur: nō est forti arida terra ē: rigatur fontibus et torrentib⁹. Illi adhuc fortis sunt qui de virtute sua p̄sumūt: siccen̄ flumina eorū: nō p̄ficiant doctrine gentiū: aruspīcū: mathematicorū: magice artes: qm̄ siccati sunt fluuij fortis. Tu siccasti fluuios ethan. Crescat illa doctrina: mūdētetur mētes euāgelio veritatē. Tuus est dies et tua est nox: Quis hoc ignorat qn̄ ipē fecit hec omnia: qz p̄ verbū facta sunt oīat. Ille ipse qui op̄atus est salutē in medio ter re: illi dicitur: Tuus est dies et tua est nox. Aliqd hic intelligere debemus qd p̄tinat ad ip̄az salutē quā op̄at̄ ē de⁹ in medio ter re. Tuus est dies. Qui sunt isti: Spūales. Et tua ē nox. Qui sunt isti: Carnales. Tu⁹ est dies et tua ē nox. Loquātur spūales spiritualia spiritualib⁹. Dicitū est. n. spūalib⁹ spūalia cōpātes: et sapientiā loqm̄ inter pfectos. Hōndū capiūt istam sapientiam carnale: Nō potui vobis loq̄ quasi spūalibus: sed quasi carnalibus. Ergo cū spūales spiritualibus loquūtūr: dies diei eructat v̄bū. Cū vero et ip̄i carnale: nō tacet fidē crucifixi christi quā p̄fit capere paruit nox nocti in dīcāt scientiāz. Tu⁹ est dies: et tua est nox: ad te p̄tinent spūales: ad te p̄tinēt carnale: Illos illustras incōmutabili sapiētia et vītate: illos p̄solari carnis manfestatōe tanq̄ luna p̄solans noctē. Tu⁹ est dies: et tua ē nox. Elis audire diē: Vide si capis: erige quantū potes mentē tuā: vīdeam⁹ si p̄tines ad diē: iā videamus si nō

Psalms

palpitat aspectus tuus. Potes videre quod
audisti nō ex euangelio: In principio erat
verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat
verbū. Nō nosti cū tu cogitare verba nisi
quoniam sonant et trāscunt. Potes iā capere ver-
bū: nō sonū: sed deū. An nō ibi audisti: et
deū erat verbū? Sed tu ista verba cogitas:
Quia p ipm facta sūt: et p ipm facti sunt: et q
vba faciūt. Quale g illud vbu est: Lapis
o carnalē: Rūnde. Lapis? Nō capis: adhuc
ad noctē p̄tines: luna tibi necessaria ē ne in
tenebris moriar. Item quidā p̄tōres in-
teudeūt arcū: ut sagittaret in obscura luna
rectos corde. Obscurata est em caro chri-
sti de cruce deposita: et in sepulchro posita:
et illi qui occiderūt insultauerūt: et nōdū re-
surrexerat: et sagittati sūt discipuli recti cor-
de: sī in obscura luna. Ergo ut nī solū dies
dici eructet verbū: sed etiā nox nocti annū
ciet scientiā: quin tuus est dies: et tua ē nox:
dignare descendere: manere apud euz a q
descendis: sed venire ad quos dscēdis.
Bignare dscēdere qui in hoc mūdo eras:
et mundus p te fact⁹ est: et mūdus te nō co-
gnouit. Habeat et nox cōsolationē suā: ha-
beat inquit verbū caro factū est: et habita-
uit in nobis. Tuus est dies: et tua est nox.
Tu p̄fecisti solem et lunā. Solē spi-
rituales: lunā carnales. Adhuc carnalis
est nō deserat: et ipse pficiat. Tu p̄fecisti so-
lem et lunā: solem tanq̄ sapientē: lunā tan-
q̄ insipientē: nō tū deseruisti. Nā ita scrip-
tū est: Sapiēs p̄manet sicut sol: stult⁹ autē
sic luna mutat. Quid ergo? Quia sol per-
manet: id est q̄ sapiēs p̄manet sic sol: stul-
lus sic luna mutat: adhuc carnalis: adhuc
insipientis. Deserēdus est? Et rbi ē qđ dic-
tū ē ab Aplo: Sapiētib⁹ et insipientib⁹ debi-
tor sū: Tu p̄fecisti sole et lunā. Tu feci-
sti oēs terminos terre: Nōne et ātea
q̄ fundauit terrā: Et quō fecit fminos ter-
re qui opat⁹ ē salutē in medio terre? Quō:
nisi quō dicit Applus: Gratia qūt salui fac-
ti sum⁹: et hoc nō ex nob̄ s̄ dei domū est: nō
ex operib⁹ ne forte quis extollat: Ergo nō
erant opera bona: Erant. Sed quō: Gratia
dei. Et quare videam⁹. Ipsius em sumus
figmētū creati in xp̄o Iesu in opib⁹ bonis.
Et quō fecit terminos terre qui opatus est
salutē in medio terre. Tu fecisti oēs termi-
nos terre. Estatez et ver tu fecisti ea.
Feruentes spū estas est: tu inq̄ secisti spū
feruētes: tu fecisti et nouellos in fide verē.
Estatez et ver tu fecisti ea. Nō gloriētur q̄si

LXXIII

nō acceperit tu fecisti ea. **M**emor esto
hui^t creature tue; **C**ui^t creature tue:
Inimic^t exprobrauit domino: **O**
Asaph dole i intellectu: p̄stinā cecitatē tuā:
inimic^t exprobrauit dñō, **D**ictu^t ē christo
in gēte sua: p̄ctōr iste: nō nouim^t vñ sit: nos
Moysen nouim^t: illi locut^t est de^t: iste sa-
maritanus ē. **I**nimicus exprobrauit dñō.
Et pp̄lus^t ip̄rudens exacerbauit
nomē tuū. **P**p̄ls imprudēs tūc Asaph:
sed nō intelect^t Asaph tunc. **Q**uid dī in
supiore psalmo: **Q**uasi pecus factus sū a
te: r̄ ego sp̄ tecū: q̄r nō iuit ad deos r̄ idola
gentiū. **E**t si nō cognouit vt pecus tū reco
gnouit vt homo. **D**ixit em̄ sp̄ tecū q̄si pe
c. **E**t qd̄ postea i ip̄o psalmo vbi Asaph:
Tenuisti manū dextere mee: in voluntate
tua deduristi me: r̄ cū gloria assūpsti me.
In voluntate tua nō in iusticia mea: dono
tuo nō ope meo. **E**rgo r̄ hic inimic^t expro
brauit dñō: r̄ pp̄ls imprudēs exacerbauit
nomē tuū. **O**mnes ergo perierunt: **A**bsit.
Et si aliq̄ ex ramis fracti sunt: manēt tū ali
q̄ q̄ iserere oleaster: r̄ radix manet: r̄ ex ip
sis ramis p̄ ifidelitatē fracti reuocati sunt
quidā q̄ fidez. **N**am r̄ ipse aplus Paulus
p̄ ifidelitatē fractus erat: r̄ p̄ fidē radici re
stitut^t est. **I**ta plane pp̄ls ip̄rudēs exacer
buīt nomē tuū: q̄si dictū est: **G**i filius dei ē
descēdat de cruce. **S**ed qd̄ tu Asaph iam
in intellectu. **N**e tradideris bestijs
animā cōfite te tibi. **A**scō inquit asaph
q̄r sic in alio psalmo dicit: **P**ecū meū co
gnouit: r̄ facin^t meū n̄ opni. **Q**ware: **Q**uia
locut^t est **P**etr^t mirātib^t linguas israelit^t:
qm̄ ipsi occiderūt christū: cū pp̄t illos mis
sus sit xps. **H**oc auditō cōpūcti sūt corde
r̄ dixerūt ad aplōs: **Q**uid ḡ faciem^t? **D**ici
te nobis. **E**t apli: **A**lgute penitētiā: r̄ bapti
zetur vñusq̄s vñstr^t in noīe dñi Iesu chri
sti: r̄ dimittent^t vobis p̄ctā vestra. **Q**uia ḡ
p̄ penitentiā cōfessio facta est: ne tradider^t
animaz cōfite te tibi bestijs. **Q**ware cō
fitem tibi: **Q**uia conuersus sum in erū
na dum configitur spūia. **C**ōpūcti sūt cor
de: r̄ facti sunt erūmōsi penitendo: qui fu
erant gloriōsi scuendo. **N**e tradideris be
stijs animā cōfite te tibi. **Q**uibus bestijs
nisi quarū capita cōtrita sunt sup aquam?
Quia dīt^t ē bestia leo: r̄ draco ip̄e diabo
lus. **N**oli inquit dare diabolo et angelis
eius animam cōfite te tibi. **B**euoret ser
pens si adhuc terrena sapio: si terrena desi
dero: si adhuc in p̄missis yeteris testamen

Ellia iſa.
t nō haber.
Ellia iſa.
t iſproperanit.

Alla Ira.
Temperta
insipiens
incitavit,

**Alta lira.
† tradas.**

Psalmus

ti nouo reuelato remaneo. Cum autem iam
 deposuerim superbiā: et iusticiam meā non
 agnoscam: sed gratiam tuā: nō habeant in
 me superbe bestie potestate. Ne tradiderit
 bestiis animam confidentem tibi. **A**nimas
 pauperum tuorum ne obliuiscar
 ris in finem. **D**ivites eram⁹: fortes era
 mus: sed siccasti fluios eis. **I**az mō nō
 p̄stitutus iusticiā nostrā: sed agnoscim⁹
 gratiā tuā. **P**auges sumus: exaudi mēdi
 costuos: iā oculos nō audem⁹ ad celū le
 uare: sed peccatiētes pectus nostri dicim⁹:
Bñe p̄pitius esto mihi peccatori. **A**nimas
 pauperū tuorum ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentū tuū: Red
 de quod p̄misisti: tabulas tenemus: heredi
 tatem expectamus. **R**espice in testamentū
 tuū: nō illud vetus: nō ppter terrā chana
 an rogo: nō ppter inimicorū tpale subiecti
 onē: nō ppter filiorū carnalē secunditatē:
 nō ppter diuitias terrenas: nō ppter salutē
 tpale: **R**espice in testamentū tuū qd p̄mis
 sti regnū celorū. **I**ā agnosco testamentū tuū:
 iā intellect⁹ ē Asaph: nī ē pec⁹ asaph: iā vide
 qd dictū est: Ecce dies veniet dicit dñs:
 p̄summabo domū israel et domū Iuda te
 stamentū nouū: non scđm testamentū qd
 disposui patribus eoru. **R**espice in testa
 mentū tuū. **Q**uoniā repleti sunt q
 obscurati sunt terra domorū iniqua
 rum. **Q**uia corda habebat iniqua. **B**o
 mus nostre corda nrā: ibi libēter habitat:
 Beati mūdo corde: qñ ip̄i dñs deū videbūt.
Respice ē in testamentū tuū: et reliquie sal
 ue fiāt: qz multi q attēdūt ad terrā obscura
 ti sunt et repleti sunt terre. **I**ntrauit in oculos
 eorū puluis: et excecauit eos: et facti sunt pul
 uis qē p̄içit ventus a facie terre. **R**eple
 ti sunt q obscurati sunt terre domorū iniqu
 rū. **A**ttendēdo em̄ terrā obscurati sunt: de
 quib⁹ dictū est in alio psalmo: **O**bscurēt
 oculi eorū ne videant: et dorsum eorū sp̄ in
 curua. **T**erra ē repleti sunt q obscurati sunt
 terre domorū iniquarū: quia corda habent
 iniqua. **B**onus. n. nrē sicut sup̄ diximus:
 corda nrā sunt: ibi libēter habitabim⁹ si ea
 ab iniqtate mūdem⁹. **I**bi est mala p̄sciētia
 q̄ inde repellit hoīem quo iubet ire portas
 grabatū suū: cui peccata dimissa sunt: dicē
 te dñs: **L**olle grabatū tuum: et vade in do
 mū tuā. **D**orta carnē tuā: et intra ad sana
 tā p̄scientiā tuā: qñ repleti sunt qui obscu
 rati sunt terre domorū iniquarū. **O**bscu
 rati: repleti sunt terra. **I**lli obscurati q̄ sunt:
Alia līa.
† Et.

LXXIII

Qui corda iniqua habēt: reddet illis dñs
 h̄m cor suū. **H**ereuertat hūlis cō
 fusus: Illos em̄ supbia cōfundit. **E**ge
 nus et inops laudabūt nomē tuū.
 Cidetis fratres q̄ debeat dulcis esse pau
 pertas: videtis paipes et inopes p̄tinē ad
 deū: sed paipes spū: qñ ipsorū est regnū
 celorū. Qui sunt paipes spū: **H**ūiles: tre
 metes v̄ba dei: p̄ficiētes peccata sua: nō de
 suis meritis: nec de sua iusticia p̄sumētes.
 Qui sunt paipes spū: Qui qñ faciūt ali
 qd boni deū laudāt: qñ mali se accusant.
Sup quē requiescerit spūs me⁹: ait p̄p̄eta:
 nisi sup̄ humilē et quietū et tremētem v̄ba
 mea: **I**am q̄ Asaph intellexit: iā terre nō
 heret: iā p̄missa terrena ex veteri testamen
 to nō expetit: mēdic⁹ tu⁹ factus est: paup
 tuus fact⁹ est: fluios suos sūt: qz sui siccā
 ti sūt. **Q**uia q̄ talis fact⁹ ē nō fraudē spe.
 Quesiuit manib⁹ nocte corā te: nō decipia
 tur. Ne auertat hūlis: p̄fusus: egen⁹: et in
 ops laudabūt nomē tuū. **C**ōfidentes p̄cā
 sua laudabūt nomē tuū: desiderātes eter
 na p̄missa tua laudabūt nomē tuuz: nō de
 tpalib⁹ turgidi: nō de p̄p̄ia iusticia in sup
 biā elati et inflati. **N**ō ipsi. **G**z q: **E**genus
 et inops laudabūt nomē tuū. **E**xurge
 dñne iudica causam tuā: **D**esertus. n.
 video: qz nondū accepi qd p̄misisti: et fac
 te sūt mibi lachryme mee panes die ac no
 cte: dñs dicitur mibi quotidie: vbi est deus
 tuus: **E**t qz nō possū ostendere deū meū: q
 si inane sequar: insultatur mibi: nec paga
 nus tm̄: vel iude⁹: vel hereticus: sed aliqui
 frater ip̄se catholic⁹ torquet os qñ p̄missa
 dei p̄dicant: qñ futura resurrectio p̄nſicia
 tur. **E**t adhuc et ip̄e q̄uis iā tinctus aq̄ sa
 lutis eterne: portans sacramentū christi:
 forsitan dicit: **E**t q̄s hoc resurrexit: **E**t nō
 audiui patrē meū de sepulchro loquētē: ex
 quo eū sepeliui. **B**eus dedit legē ad t̄pus
 seruus suis: ad qd se auocāret: nā quis re
 dit ab inferis: **E**t quid faciā talibus: **O**ste
 dam quod non vident: **N**on possum: non
 enim propter illos deus visibilis debet fi
 eri. **I**az id agant si placet: ita faciat: ita co
 nentur: quia ip̄i nolunt auerti in melius.
 deū coueriant in peius. **C**ideat qui pōt:
 credat qui nō potest esse deū. **E**t si videt q̄
 pōt: nūqd oculis videt: Intellectu videt:
 corde videt. **N**ō em̄ sole et lunam volebat
 ostēdere qui dicebat: **B**eati mūdo corde:
 qñ ip̄i deū videbūt. **I**mmundū autē cor
 nec ad fidē idoneū: vt qd non pōt videre
 Alia līa.
† factus.
† pauper.

Psalms

vel credit: nō video inquit: qd crediturus sum: **A**nima eñi tua videt: Et opinor istu te corp' tuū videt: animā tuā quis videt: **C**ū ergo corpus tuū solū videat: quare nō sepeliris: **M**iratur: qr dixi si corp' tñ vide tur quare nō sepeliris: t respōdet: sapit. n. adhuc qr viuo. **E**nī scio qr viuis cui' ani mā nō video: **E**nī scio: Respōdebis qr lo quor: qr ambulo: qr operor. Sulte ex opibus corporis agnoscō viuētē: ex opibus creature nō potes agnoscere creatore: **E**t for te qui dicit: cū mortuus fuero postea nihil ero: t lfas didicit: t ab epicuro didicit **B**nescio quo deliro pho: v'l potius amatore vanitatis nō sapiētie: quē ipsi etiā pbi por cū noiauerūt: qr voluptatē corporis sumū bonū dixit: ab illo forte didicit iste lrat' di cere: n̄ ero postea q̄ mortuus fuero. **S**ic cent flumina ethan: pereant doctrine iste gentiū: pullulēt virecta hierusalē: videant qd possunt. **C**erte ista omnia que q̄ mun dum modo vident: qñ opabatur deus s̄lute in medio terre: cū ista dicebant nō dū erant: t ecce tūc p̄dicta sunt: nunc impleta mōstrantur: t adhuc dicit stultus in corde suo: nō est deus. **V**e peruersis cordibus: qm̄ ita vētura sunt que restant: sicut vene rit ista que tūc nō fuerunt: t ventura pre nunciabant. **A**n vero exhibuit nobis de omnia que pm̄isit: t d̄ solo die iudicij nos sefellit: **N**ō erat christus i terra: pm̄isit: exhibuit. **N**ō virgo pepereat: pm̄isit: exhibuit. **N**ō erat fusus sanguis p̄ciosus: quo de leretur chirographū mortis n̄fe: pm̄isit: exhibuit. **N**ondū resurrexerat caro in vitam eternā: pm̄isit: exhibuit. **N**ondū credidēt gētes: pm̄isit: exhibuit. **N**ondū hētici i no mine christi armati p̄tra christū militabāt: pdixit: exhibuit. **N**ondū idola gentiū d̄ fra ista deleta erāt: pdixit: exhibuit. **I**sta omnia cū pdixisset t exhibuisset: de solo die iudicij mēritus est: **V**eniet oīno quō ista re nerūt: qr t ista ante q̄ veniret futura erāt: t futura prius p̄nūciata sunt: t postea vene rūt. **V**eniet fratres mei: nemo dicat nō ve niet: aut veniet: sed lōge est qd veniet: sed tibi p̄pe est vt eas hinc. Sufficiat prima de ceptio. **S**i nō potuum' p̄mo permānere in p̄cepto: saltem corrīgamur exēplo. **N**ondū erat exemplū casus hūani: qñ dictū est ad Adā: **M**orte moreris si tetigeris: t venit de trānsuerso serpēs: t dixit: **N**ō morte morier. Credit' ēserpēs: p̄temptus ē d̄: tactū ē venitū: mortu' est hō. **N**ōne ipletū est po

LXXIII

tius quod minatus est deus: q̄ quod p̄mi scrat unicus: **S**ic est certe: agnoscimus h̄: inde oēs in morte iā v'l exp̄ti cauti sim'. **N**ō eñi cessat t mō serpēs insusurrare: t di cere: **M**unquid vere damnatur' est deus tātas turbas: liberatur' ē paucos: **Q**uid ē aliud q̄ facite cōtra p̄ceptū: nō morte mo riemini: **S**ed quō tunc: sic t nūc si fecens qd suggerit diabolus: t p̄tempteris qd p̄cepit deus: veniet iudicij dies: t inuenies verū qd minatus est deus: t falsum quod pollicit' est diabolus. **E**xurge dñe iudica cām meā. **M**ortu' est t p̄temptus est: d̄r mi bu: vbi ē de' tu': **E**xurge iudica cām meaz **H**ōlem̄ vētū' ē ad iudiciū: n̄si qr exurrexit a mortuis. **T**entur' p̄nūciabak: venit t p̄temptus est a iudeis ambulans in terra: p̄tenitur a falsis christianis sedēs in celo. **E**xurge dñe iudica cām meā: qm̄ in te cre didi: nō pereā: qr credidi qd nō vidi: spes me nō fallat: accipiqz qd p̄misisti: **J**udica cām meā. **D**emēto opprobrioz tu orū eoz que ab imprudēte sunt tota die. **A**dhuc em̄ insultatur christo: nec deerūt tota die: hoc ē v̄sc̄ in finē seculi va sa ire. **A**dhuc dicitur: vana p̄dicāt christiani: adhuc dicit: inanis ē resurrectio mortuoz. **J**udica causaz meā: memēto opprobrioz tuoz. **S**z quoz: n̄si eoz que ab imprudente sunt tota die. **M**unquid prudēs h̄ dicit: **P**rudēs em̄ dictus est porro vidēs. **S**i prudens porro videns: fide videt por ro: nā oculis vir ante pedes videtur tota die. **M**eo obliuiscari's voces depre cantium te: Ingemiscētū t expectatiū iani quod promisisti de nouo testamen to: t ad ipsam fidem ambulantuz. **M**eo ob liuiscari's voces deprecantium te: sed illi adhuc dicit: vbi est deus tuus. **S**uperbia eorum qui oderunt te ascendit sp̄ ad te. **N**oli t eoz superbiā obliuisci. **A**llia lfa. **N**ec obliuiscit oīno: aut p̄nit: aut cotrigit.

Explīcīt Tract. de ps. LXXIII.

Inīcipit Tract. de ps. LXXIII.

Dalmiūs iste tumor superbie me dicinā humilitatis apportat. **H**umiles autē consolatur in spe hoc agens: vt ne quisq̄ sup̄be de se presumat: ne quisq̄ humili de domino desperet. **E**st enim promissio dei rata: certa: fixa: et incōcussa: fidelis: et omni dubitatione ca ren̄s: que cōsolatur afflictos. **T**ota eñi vi ta hūana super terrā: sicut scriptū est: ten ptatio est: nec quasi prospera eligenda est:

Alia lfa.
† Demōr esto
improperioz.
† insipiente.

Alia lfa.
tūmicoz tuoz

Alia lfa.
t nō habet.